

De advocatuur in Turkije

Virgin market wordt volwassen

Turkije is booming en de internationale handel floreert. In het kielzog van grote internationale kantoren die kansen zien vertrok een jonge Nederlandse jurist naar Istanboel. 'Ik heb gemerkt dat er hier een optimistische sfeer heerst die de advocatuur motiveert.'

'Advocatenkantoren in Turkije mogen geen buitenlandse naam dragen'

Foto: Andrea Kuenzig / HH

De werkvloer in Istanboel

De afstand van je huis tot het kantoor is van grote invloed op je ochtendhumeur. Woon je in Azië en werk je in Europa of andersom, dan zorgt het verkeer op de brug voor een heenreis van 1 à 2 uur. Bij aankomst op kantoor (vaak een mooie oude villa in een woonwijk) geef je je sleutel aan een chauffeur die je auto parkeert. Op een kantoor met 30 advocaten is het beslist geen uitzondering dat er 10 tot 15 man niet-juridisch personeel werkt. Hard werken is de norm en voor wie geen tijd heeft om de deur uit te gaan: vrijwel alles kan op kantoor bezorgd worden, van een pak melk tot je gerepareerde paar schoenen. In de buurt is een druk straatleven. Behalve dat het er wemelt van de karren met groente en fruit (en spullen die eruitzien als gevonden voorwerpen) wemelt het ook van de winkels en restaurantjes. Hangouderen houden samen met de chauffeurs elke beweging op staat nauwlettend in de gaten tot de nachtploeg van het kantoor het overneemt. Het kantoor sluit nooit.

Tekst: Aad Bos¹

Turkije staat dit jaar volop in de schijnwerpers in Nederland, voornamelijk vanwege de viering van de 400-jarige Turks-Nederlandse handelsbetrekkingen. Mede dankzij de aantrekkelijke geografische ligging en de voornamelijk jonge bevolking floreert de internationale handel in Turkije, hetgeen ook niet onopgemerkt is gebleven bij de internationale advocatenkantoren. In de afgelopen drie jaar hebben vele westerse kantoren zich met een eigen kantoor in Istanboel gevestigd,

waaronder DLA Piper, Baker & McKenzie, Clifford Chance en Allen & Overy. Naast de kennis die ik opdeed uit eigen ervaring in de commerciële rechtspraktijk in Istanboel, sprak ik met vier oprichtend partners van uiteenlopende Turkse advocatenkantoren over hun ervaringen. De advocaten spraken over recente ontwikkelingen, belichtten verschillen met Europese praktijk en betoonden hun optimisme over de toekomst van de advocatuur in Turkije.

Een markt in beweging

'Drastische veranderingen' vonden er de afgelopen 15 jaar plaats in de Turkse juridische sector, aldus Gönenç Gürkaynak die op zijn 28^e samen met drie partners

zijn eigen praktijk ELIG Attorneys-at-Law begon. De belangrijkste factoren die deze veranderingen veroorzaakten zijn de internationalisering van de economie, de ontwikkelingen in het rechtenonderwijs en het meest recent: de modellering van de wet naar Europese richtlijnen. In de af-

¹ Juridisch medewerker/jurist bij Güner Law Office in Istanboel.

gelopen jaren hebben ook vele internationale bedrijven en financiële organisaties zich in Turkije gevestigd. Twee tegengestelde ontwikkelingen in de advocatuur zijn hiervan het gevolg, vertelt Ece Güner, oprichtster van Güner Law Office. Enerzijds zijn er samenwerkingsverbanden aangegaan met internationale kantoren, tegelijkertijd hebben er veel splitsingen plaatsgevonden. Deze werden veroorzaakt door advocaten die besloten om voor zichzelf te beginnen. Eén van deze ondernemende advocaten die vertrok bij zijn werkgever en in 2011 zijn eigen 'boutique' kantoor oprichtte was Tekant Ozalp. In het begin bleek het moeilijk om klanten te binden maar inmiddels werkt hij zes dagen per week samen met zijn zus en een administratief medewerker en heeft plannen om zijn kantoor Ozalp Law Firm uit te breiden.

De interesse vanuit het buitenland heeft volgens Güner mede te maken de economische crisis en de kansen die internationale kantoren zien in de *virgin market* van Turkije. Zelf speelde Güner hier al vroeg op in: Güner Law Office werd in 1996 opgericht. Zij groeide op en studeerde in Frankrijk en Amerika en was overtuigd dat zij met deze achtergrond de brug kon slaan voor buitenlandse investeerders in Turkije. Destijds waren er nog maar weinig kantoren die op grensoverschrijdende transacties focusten, terwijl hier grote vraag naar was. Inmiddels tellen haar kantoren in Istanboel en Ankara ongeveer 25 advocaten en richt ze zich met name op multinationals en grote financiële instellingen uit Europa, Japan, de Verenigde Staten en de Golfstaten.

Het overgrote deel van de advocatuur bestaat echter nog steeds uit eenmans- en kleine kantoren. Nurten Çavuşoğlu begon bijvoorbeeld direct na haar stage in 1984 als eenpitter, met slechts zes maanden ervaring onder begeleiding van een advocaat. Inmiddels telt haar kantoor Nurten Cavusoglu Hukuk Burosu drie advocaten. Destijds was het zelfs ongebruikelijk om met meerdere advocaten samen te werken op een kantoor. Ook het werkterrein van de advocaten is in constante beweging. Onlangs zijn verschillende wetten gewijzigd waarmee Turkije de kans hoopt te vergroten op het EU-lidmaatschap. In 2011

'Het Turkse juridische systeem maakt in rap tempo de weg vrij voor de groei van grote kantoren'

en 2012 zijn enkele fundamentele wetten conform Europese richtlijnen bijgesteld. Onder andere het verbintenissenrecht, de handelswet en het burgerlijk procesrecht zijn gemoderniseerd. Tekant Ozalp voorspelt dat de Turkse wetgeving over tien jaar tijd vrijwel conform Europees recht zal zijn.

DLA Piper heet YükselKarkınKüçük

Alle internationale kantoren zijn gevestigd in Istanboel, vanouds de handelsstad van Turkije; daarnaast heeft een enkeling ook een tweede kantoor in hoofdstad Ankara. Meestal betreden de internationale kantoren de markt door middel van een samenwerkingsverband met een Turks kantoor maar onlangs werd ook een kantoor in Istanboel opgestart met behulp van vijftien advocaten die hun Turkse topkantoor verlieten voor de Angelsaksische grootmacht.

Advocatenkantoren in Turkije mogen geen buitenlandse naam te dragen. Zo heet DLA Piper hier bijvoorbeeld YükselKarkınKüçük. Daarnaast is het voor buitenlandse advocaten onmogelijk om hun beroep in Turkije uit te oefenen omdat dat recht vooralsnog voorbehouden is aan Turkse burgers. Wel is de advocatenwet inmiddels aangepast zodat je als buitenlandse advocaat partner kunt worden om te werken in de hoedanigheid van adviseur. Momenteel zijn er ongeveer tien buitenlandse kantoren in Istanboel.

Een vergelijking met Europa

Opvallend is dat Turkije geen kantoren kent met meer dan 150 advocaten. Slechts enkelen werken met meer dan 50 man. 'De Turkse juridische markt is nog steeds een

opkomende markt,' zo benadrukt Gönenç Gürkaynak. 'Advocatenkantoren zijn jong en de traditie en cultuur behouden de status van eenmanszaken.'

Turkse kantoren werken minder als commerciële entiteiten met een eigen uitgesproken identiteit, wat mede veroorzaakt wordt door het reclameverbod. Publiciteit wordt daarom op alternatieve manieren opgezocht. Naast het publiceren van artikelen geeft Gönenç Gürkaynak bijvoorbeeld les op verschillende universiteiten; Nurten Çavuşoğlu zat in de raad van bestuur van de Balie in Izmir; Ece Güner spreekt op internationale conferenties over ondernemingsrecht, financieel recht en energie en verzorgt juridische updates voor geïnteresseerde organisaties en klanten; en de jonge ondernemer Tekant Ozalp gebruikt vooral zijn netwerk en legt persoonlijk contact om potentiële klanten te bereiken.

Volop kansen

De partners voorspellen dat de Turkse economie en daarmee de advocatuur de potentie heeft om te blijven groeien. 'Het Turkse juridische systeem maakt in rap tempo de weg vrij voor een groei van grote kantoren, zij het van Turkse origine, of buitenlands,' zegt Gürkaynak. Güner is ervan overtuigd dat er fusies tussen de kantoren zullen plaatsvinden en dat er zich een markt zal ontwikkelen zoals in andere West-Europese landen. Dit betekent een toename van het aantal internationale kantoren en een versterking van onafhankelijke Turkse kantoren die, net zoals in andere 'volwassen' markten, een sterke marktpositie behouden. Çavuşoğlu acht de kennis van internationaal recht essentieel voor advocaten om de ontwikkelingen bij te kunnen blijven.

Als buitenlander die in de Turkse commerciële rechtspraktijk heeft mogen meedraaien heb ik gemerkt dat er in Istanboel over het algemeen een optimistische sfeer heerst die de advocatuur motiveert. Veel praktijken groeien en jonge advocaten zoals Ozalp zijn gretig om hun kansen te pakken en zelf de markt te veroveren. Maar volgens deze specialisten zullen er nog grote veranderingen plaatsvinden en zijn er ook voor anderen in Turkije nog volop kansen te benutten.